BOAT Butlletí oficial de l'Arquebisbat de Tarragona

Núm. 629 13 de maig de 2024 Pàg. 001

CARTA DOMINICAL

240. COMUNICACIÓ I HUMANITAT

12 de maig de 2024

Benvolgudes i benvolguts, avui, solemnitat en la qual l'Església universal celebra l'ascensió al cel del Senyor ressuscitat, s'escau la Jornada mundial de les comunicacions socials. Podem parlar de moltes coses, de massa coses diria jo, al voltant de la comunicació, dels seus mitjans, de la seva utilització, dels seus perills o possibilitats, de la seva manipulació, influència o ús. Avui, la comunicació humana pateix, i a la vegada origina, modificacions incessants en el seu estatus i en el seu mateix ADN, perquè la humanitat necessita comunicar-se per a ser humana, mentre cerca un lloc estable a l'univers existencial. Això, que pot semblar un joc de paraules, és una realitat: som socials i humans perquè comuniquem i ens comuniquem. En aquest sentit, les modificacions de les quals us parlo no tenen origen concret, ni tenen amo, ni hi ha ningú que les hagi inventades, estudiades o proposades. Amb l'evolució humana, avui la Comunicació —i ho escric ara amb majúscula— comença a tenir vida pròpia. I això ens ha de posar en situació d'alerta. Perquè resulta que la convivència i unitat humanes, allò que en diem *Humanitat*, ha passat de ser font de Comunicació i anar al davant, a ser només receptora de Comunicació i anar al seu darrere.

El papa Francesc, en el missatge escrit per a aquest any, fa èmfasi en el tema. Ho fa començant així: «L'evolució dels sistemes de l'anomenada *intel·ligència artificial* està modificant radicalment la informació i la comunicació, i a través d'aquestes, alguns dels fonaments de la convivència civil.» I es pregunta el Papa: «Quin futur ens espera a l'*homo sapiens*, en l'era de les intel·ligències artificials?» La seva proposta amplia el lema triat per a aquest 2024, que diu: «Intel·ligència artificial i saviesa del cor per a una comunicació plenament humana.» I jo mateix m'afegeixo al papa Francesc i em pregunto, i us pregunto: «Si qualsevol comunicació no és plenament humana, què és aleshores?» El mateix papa Francesc ens aporta la visió correcta quan diu que «en aquesta època que té el risc de ser rica en tecnologia i pobra en humanitat, la nostra reflexió només pot sortir del cor de les persones».

En aquest aspecte voldria incidir jo en aquest diumenge de les acaballes del temps pasqual. La nostra comunicació només pot sortir del cor de les persones, del protagonisme de l'ésser humà a l'hora d'esdevenir ésser social gràcies a les comunicacions i esdevenir comunicador gràcies a les seves habilitats socials. La comunicació creixerà al ritme que creixi la humanitat i ambdós s'ajudaran a créixer en humanitat. Ens estem construint constantment com a humanitat i no podem claudicar a comunicar-nos artificialment perquè, aleshores, ¿on quedarà la nostra humanitat? El cristianisme ha progressat

durant dos mil·lennis posant la persona al mig de l'equació del creixement i del progrés; hem anat creixent a mesura que el cor de l'home s'expandia cap a l'univers i es comunicava amb els seus iguals i amb tota la Creació de Déu.

Ben vostre,

† Joan Planellas i Barnosell
Arquebisbe metropolità de Tarragona i primat